

Robert spreekt

Het is vandaag precies 93 jaar geleden dat Robert Hans van Gulik geboren werd.

Ter gelegenheid daarvan zal de schrijver u in dit nummer van de nieuwsbrief zelf toespreken over diverse onderwerpen.

Kuala Lumpur, 1962

Boeboe

"Het is ongezellig zonder gezin en zonder boeken, maar Calkoen zond me uit Bangkok een baby-gibbon, een bijzonder lief diertje dat ik met grote zorgvuldigheid opvoed."

"Ik moet even voor mijn aapje zorgen," zei hij tegen Noël Kist. "Wil je het zien?" Zij ging mee naar de badkamer en zag Mumu (later Boeboe) in een doos in de badkuip zitten. Aan een waslijn hingen zijn piepkleine luiers te drogen. Van Gulik gaf het diertje de fles.

"Met de schrijverij gaat het goed, het kleine aapje dat elke ochtend met me mee naar de kanselarij gaat, schrijft de politieke rapporten, ik mijn tiende detectiveroman."

Maar in Port Dickson [...] overleed Boeboe, en Willem herinnert zich dat bij het sterven van Boeboe voor het eerst zijn vader diepbedroefd heeft zien huilen. Toen Van Gulik in 1964 het boekenweekgeschenk, *Vier Vingers*, schreef, droeg hij het op "aan mijn trouwe vriend, de gibbon Boeboe".

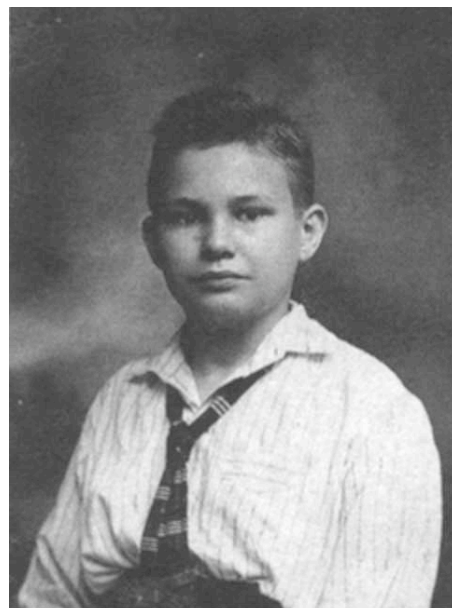
— Uit *Een man van drie levens*, Barkman & De Vries.

Roken

"Drinken doe ik uit gezelligheid, maar roken uit behoefte," zegt de heer Van Gulik verontschuldigend. "Ik ben erfelijk belast. Mijn vader rookte 25 sigaren per dag... hij stierf toen hij 85 was. Ik rook 30 sigaretten en een pijp of tien per dag, maar schrijft u er wel bij, dat het natuurlijk heel verkeerd van mij is om dat te doen.

Ik ga door met roken op verzoek van mijn gezin, omdat die onverdragelijke kuch van mij nog beter te verdragen is, dan mijn rothumeur als ik niet rook. Ik doe het al vanaf mijn zevende jaar, toen we op Java woonden, waar mijn vader generaal van het KNIL was. Als mijn vader 's middags op bed ging liggen en een sigaar rookte, zat ik met het zoontje van vaders Javaanse ordonnance onder het raam te wachten tot hij zijn peuk naar buiten gooide. Die droogden we dan in de zon en dan rolden we er in een maisblaadje twee sigaretjes van..."

— Uit een interview met het Nieuwsblad van het Noorden, gepubliceerd op 28 november 1964.

Batavia 1922

Onmisbaar

"Ik ben blij dat Heinemann (zijn Engelse uitgever) me gevraagd heeft door te blijven gaan met het schrijven van deze romans, want ik heb zo langzamerhand gemerkt dat, gedurende de laatste vijftien jaren dit werk een niet meer weg te denken gedeelte van mijn leven geworden is, net zo noodzakelijk als mijn wetenschappelijk onderzoek.

Zonder wetenschappelijk werk zou ik mijn diplomatieke carrière niet hebben kunnen voortzetten, want in de diplomatie houdt men zich steeds met zeer tijdelijke zaken bezig; wetenschappelijk werk biedt een aantrekkelijke ontsnappingsmogelijkheid, daar in de wetenschap alles wat men doet blijvende waarde heeft, zelfs de gemaakte fouten, want die zullen anderen in staat stellen om beter werk te leveren. Maar men wordt, als men de wetenschap serieus beoefent, de slaaf van de feiten en dient zijn fantasie strikt te beteugelen. Bij het schrijven van romans is men echter de meester van de feiten en kan zijn voorstellingsvermogen de vrije loop laten. Daarom is het roman schrijven een onmisbaar derde facet van mijn werk geworden, een ontspanning die mijn interesse voor diplomatieke en wetenschappelijke activiteiten in leven houdt."

— Uit het voorwoord bij *Zes zaken voor Rechter Tie* (Elsevier, 1979) van Janwillem van de Wetering, die het citaat als volgt inleidt:

"In de nalatenschap van dr. Van Gulik vond ik de volgende notitie die hij in 1966 aan zijn secretaresse op het gezantschap in Tokio dicteerde, ongeveer een jaar voor zijn dood. Hij was toen Nederlands ambassadeur in Japan."

Agenda

24-09-2003 [Lezing Willem van Gulik](#) (36^e sterfdag RVG)

Rechter Tie en de 20 goudstukken

